

{ אז נדברו }

פרשת מקץ תשפ"ב | גליון ברובו משוחזר

להצטרפות לרשימת

התפוצה במייל,

להערות והארות:

a8447168@gmail.com

ההומלסים המודרניים של שנת 2022.

כולנו יודעים כבר מהגן שהיוונים הרשעים גזרו על עם ישראל שלוש גזירות... חודש! מילה! שבת!!! את זה כולנו יודעים... אבל יש עוד גזירה שהיוונים גזרו שאותה כמעט אף אחד לא יודע... והיא לא מוזכרת במדרשים. הראשון שמזכיר את הגזירה הזו הוא הרמב"ם באיגרת השמד וזה לשונו

יודוע הוא כמו כן מה שקרה לישראל במלכות יון הרשעה מגזרת קשות ורעות, ומכללן היה שלא יסגור אדם את פתח ביתו, כדי שלא יתיחד להתעסק בשום מצוה, כתוב כאן דבר מפליא מאוד!!!! שהיה אסור לסגור את הדלת...

מה הפשט בזה??? איך יכול להיות שהייתה כזו גזירה??? זה הרי מינימום של זכויות אנוש... דלת של בית זה הצורך ההומניטרי הבסיסי ביותר?? מה יש? קצת פרטיות... חוץ מזה... יש לי בבית כל מיני דברים יקרי ערך ואני רוצה לשמור אותם... מה... אסור לי לנעול את הדלת לבילה???

אינני יודע!!!! אבל מאוד הגיוני... שאם הרמב"ם אומר שהייתה כזו גזירה שלא לסגור את דלת הבית... והרי אין שום מקור שהייתה באמת כזו גזירה רשמית... הרי מאוד הגיוני להסביר שהרמב"ם התכוין למשהו קצת יותר פנימי... הרמב"ם אומר במילים אחרות:

היוונים דאגו שהדלת של הבית של היהודי לא תסגור!!!! לא... הם לא עקרו דלתות בשריריות... הם לא מנעו בכח מהדלת שתסגר... הם פשוט דאגו שזה יקרה!!!! אתה שואל איך???

אין צורך לענות... מי כמונו יודעים... בדור שלנו הכי קל להבין איך עושים כזה דבר...

ברגע ששני בני זוג מחזיקים בידיים שלהם פלאפון עם אינטרנט ולו הכשר ביותר!!!! בבית כזה הדלת לא נסגרת!!!! שמעת?? הדלת של הבית הזה היא נטו שמירה מחתולים וגנבים... חוץ מזה הדלת של הבית פתוחה לרווחה... הבית הזה כולו ברחוב!!!! אין בו קורטוב של רשות היחיד... בית כזה שבכל דקה וחצי מגיע הודעה חדשה מבחוץ... אז תגיד לי: לבית הזה יש דלת??

הרי תאר לעצמך שכל דקה וחצי נודניק אחר היה דופק בדלת... למישהו היה כח לפתוח את הדלת?? מה פתאום!!! הייתם נועלים את הדלת... מרפדים אותה כדי שהדפיקות לא ישמעו וכותבים על הפעמון נא לא לצלצל... נכון?? לכן מה עשה יוון?? לא צריך!!! אתם לא רוצים לפתוח את הדלת?? אין בעיה... אני אכניס לכם את כל הרחוב לתוך הבית... מתוך הדלת הסגורה... יהודי יקר: כל זמן שהמכשיר הזה נמצא אצלך בבית אתה הומלס!!!!

אתה חי ברחוב!!!! אני לא מדבר עכשיו על זבל... אני לא מדבר על אנשים לא הגיינים שמחטטים בפחים... אני מדבר על אנשים "מכובדים" שיושבים על כסא ברחוב ומנגנים באקורדיון... בסך הכל הם מחוסרי בית... זה הכל!!! בינינו... מחוסר בית ע"פ רוב זה לא בן אדם שאין לו כסף לשלם שכירות דירה... (אם זו הייתה הבעיה... בדרך כלל איכשהו זה מסתדר... גם מאוד נדיר מבחינה חוקית לזרוק בן אדם מהבית) אלא מאי?? רוב המחוסרי בית שאתה מכיר מהרחוב... זה אנשים שלא מסוגלים לנהל חיים אנוש תקינים בתנאים ממסדיים של בית... האנשים האלו לא מצליחים להסתדר עם התיחום האנושי הזו שקוראים לו ארבע קירות... (אני כמוכן מדבר על אנשים שהם כאלו... אין כוונתי חלילה להוציא שם רע על מי שהסיפור שלו אולי שונה...) אז זהו!!! שהיום יש המון המון מחוסרי בית אלחוטיים!!! אדם שמחובר כל הזמן למכשיר ולא מסוגל לנתק את עצמו מהרחוב ולו שעה קלה... זה סוג של ברבריות!!! סוג של חייט בר שלא מסוגלת להיתחם במקום מגורו!!!! וחבל!!!! אתה לא באמת כזה!!! אתה בן אדם!!!! אתה כן יודע וכן מסוגל לחיות בבית... אתה כן רוצה וצריך את הבית... אתה זקוק למתחם העוטף הזה ששמו בית וזה חסר לך... ואתה יודע שזה חסר לך?! רק מה?? הגיעו היוונים שבכל דור... וסימנו מטרה!!! הם החליטו שבבילך שאתה לא תזכה לגור בבית!!! הם הציבו יעד שאתה לא תסגור את הדלת מאחוריך!!! והם הצליחו... ובגדול... אתה כמו פראייר קנית את הפיתיון ובמו ידיך אתה מאבד את הבית שלך... אתה מאבד את המעגל הסגור שלך... חבל עליך... חבל לאבד את הקן המשפחתית שלך על כלום... על שטויות... בשלמה היה מגיע איזה שוטר ק.ג.ב. חמור סבר ועוקר את דלת הבית שלך ולוקח אותה איתו... ומשאיר אותך בלי דלת... נו... הייתי נכנס דרך הדלת הפרוצה ומשתתף בצערך... אבל לא!!! זה לא נעשה בכפייה!! זה נעשה במו ידיך... תגיד לי: נפלת על הראש???

יש לך ילדים כאלו מתוקים... יש לך בית משלך... יש לך משפחה... לא חבל להפסיד אותם לטובת המכשיר הזה?? הרי אתה יודע שכל דקה שאתה נובר במכשיר הזה... זה על חשבונם!!!! ואתה הרי יודע שאתה לא באמת צריך את כל כל הוואצפ הזה... בינינו... נו... עזוב אותך... את התירוצים תגיד למי שאפשר למכור לו לאקשן... אבל עזוב... שנינו יודעים בדיוק איזה "תועלת" יש לך מזה... וכי זה שווה יותר מלשחק עם יענקי המתוק שלך?? זה שווה יותר מדודי החמוד שפעם משך לך בחולצה ומשך ומשך עד שהתייאש ועזב אותך?? וכי המכשיר הזה יותר מתוק מהילד שלך?? באמת... תענה לי על השאלה הזו... איפה הרגלים האחוריות שלך?? קום!!!! תתעצבן קצת... תתעצבן על קליפת יוון הכ"כ מתוחכמת שעד היום היא מכרכת בינינו ולא מאפשרת לנו להיכנס הבייתה ולהסתכל לילדים שלנו בתוך העיניים...

ניתן לקבל את הגיליון בשירות פקס באמצעות שיחת טלפון:

☎ 0795319191

רוצה שיעוד אנשים יקראו, כמורך, את העלון?

קדימה!

זה זמן להצטרף לשותפות בהו"ק להחזקת העלון..

ותהפוך שותף קבוע בזכויות החזקת העלון!

להשתתפות בהוצאות

הגליון:

בבנק: בנק פאגי

סניף 182

חשבון 747815

באשראי: "נדרים פלוס"

בטלפון: 0799-654321

בדואר: פולק, גאולה 15

חיפה

תודה מראש!!!

וכי היהדות מעודדת "גיוס בנות"?

כידוע: חז"ל אומרים: שנשים חייבים בנר חנוכה (למרות שהזמן גרמא) משום שאף הם היו באותו הנס!!! ומבארים הראשונים: היכן מצינו שנשים היו באותו הנס?? מהסיפור של יהודית שחתכה את ראשו של צורר היהודים אליפונרו...

ונשאלת השאלה: חסר סיפורי גבורה של נשים באותה תקופה... יש לנו את המעשה עם חנה ושבעת בניה... איזה גבורה יהודית של אמה שרואה שבעה בנים נצלבים לנגד עיניה... יש לנו את המעשה באמהות האלו שהיו מלות את ילדיהן ואח"כ נהרגות איתם, ואילו דווקא הסיפור עם יהודית שחתכה את ראשו של אותו רשע... דווקא זה מעשה שפחות מתאים לאישה... פחות הולם אותה ובודאי לא זה המסר שאנחנו רוצים להעביר לנשות ישראל... לצאת עם חרבות ולהרוג כל מיני צוררים... א"כ למה דווקא נבחר דווקא המעשה הזה להוכיח שנשים שייכות בנס הזה יותר משאר הסיפורים מסמרי השיער על גבורה יהודית??

השאלה שאלה... ואולי אפשר לומר על דרך המליצה:

שיתכן וזה שהז"ל אומרים: ש"נשים חייבות בנס חנוכה שאם הן היו באותו הנס", יותר ממה שזה מחמאה ועידוד לנשים... זה יותר מוגיע בתור נגיפה לגברים!!!

מילא חנה ושבעת בניה... נו... היו לה ילדים קטנים... מטבע הדברים האמא מגיעה איתם ולא הבעל (יתכן גם שהיא הייתה אלמנה...) מילא אותה אשה שמלה את בנה... סו"ס היא ילדה אורת... אבל יהודית שהלכה עם חרב והתירה את ראשו של אליפונרו... זה לא ראי מתאים לאישה... או איפה הגברים היו?? אם אשה היתה צריכה לאחוז חרב ולהרוג את אליפונרו... ע"כ שלא היה גבר שיעשה את זה!!! או איפה אתם הגברים?? ועל זה אנחנו הגברים משלמים את המחיר עד עצם היום הזה... שמדי יום בשעת הדלקת נרות האישה יושבת לה על הספה במשך חצי שעה!!! וענינו רואות וכלות איך שהכביסה סימה וערימות הכלים עדיין מחכות והיא לא קמה... היא כעת בשביתה מעבודה!!! למה?? אתם חייבתם שאנחנו ניקח את כלי המלחמה שלכם ונתנו את הראש של אותו צורר... כעת אתם תדיחו כלים ותתלו את הכביסה... זה כמובן על דרך המליצה... אבל מה שבין!!! מה שבטוח!!! שראויים שם באותו מעשה שהגיע שלב מסוים שהיוונים הצליחו להציב עובדות בשטח ולשחוק את הערכים הכי בסיסיים בעם היהודי... ולא היה פוצה פה ומצפף?! לא היה את האיש שידפוק על השלחן ויכריז סטופ!! דווקא אשה עשתה את זה...

הקופסא השחורה של עם ישראל מסורה בידיים של הנשים!!! הגרעין הקשה!!! המהות של היהדות מסורה בידיים של האישה... כל זמן שמדובר בשלב אחד קרימה... בזה האיש קובע... אם כבר עושים סוכה... מה הלכות סוכה? זה האיש!! אם כבר מדליקים נרות חנוכה... מה ההלכות של חנוכה? זה האיש!!! אבל כשהו יורד לרמה הבסיסית... כשמנגיעה מלכות יוון ומצמידה אותנו מול המינימום היהודי... פה זה המשבצת של האישה!!!

פה האישה קמה על רגליה ומכריזה: סטופ!!! עד כאן!!! גבול לפניך!!! הגעתם לגרעין הקשה!!! הגעתם לאין כניסה...

וכיום אנחנו הרבה פעמים נאלצים להתמודד מול הקופסא השחורה הזו... לפעמים מרוב עצים לא רואים יער... ומרוב הנכונות לעזור בפרנסה אותה אשה יוצאת לעולם הגדול לעבוד... ובשלב מסוים היא עלולה למצוא את עצמה מתמודדת עם מה שנקרא "דת יהודית"!! וכאן זו המשבצת שלה... כאן אי אפשר לחכות לבעל שיבין... אפילו לא לדעת תורה... פה לבתו של יוחנן כהן גדול יש את העוז לקום ולהכריז: רבותי!! סטופ!!!

יש לה אבא גדול... יש לה אחים גדולי תורה... אבל ברגע שזה מגיע לגרעין הקשה... כאן זה מגיע לעצב של האידישע מאמע... כאן היא צריכה להיות המצפן שמכריז: רבותי: אבדנו את הכיוון וכי... (לקוח ומלוקט מגיליון שלהבת)

יוסף הצדיק... אבל לא פחות מצדיק... הוא גם מוצלח מספר 1...

בפרשת השבוע אנחנו פוגשים את המתמודד הראשון בענייני קדושה!!! התורה מכריחה אותנו לשתוק בקריאת התורה ולהקשיב טוב טוב לבעל קורא... על התמודדות של יוסף... התורה לא מוכנה שנדלג על זה... התורה רוצה שכולם ידעו שיש כזה דבר... וגם לזה יש תורה!!! ויש הדרכה איך להתנהג בשיטאותיות כאלו... כלפי מה הדברים אמורים???

ישנם בחורים שאף אחד לא הכין אותם מראש... והם נופלים בבת אחת להתמודדות אלו... ולא יודעים מאיפה זה נוחת עליהם... אז זהו!!! שהתורה מעוניינת שאנחנו נדע שזה קיים... ולא להבהל... גם לצדיק הגדול ביותר... הסמל והדוגמה לצדקות... גם לו היו התמודדות כאלו... וזה חלק בלתי נפרד מעבודת ה'...

אף אחד מאיתנו לא מסתכל על יוסף הצדיק בעין עקומה על הניסיונות שהיו לו... נכון??? ולמה לא?? כי... כי זה לא היה הוא... זה היה היא!!! אשת פוטיפר!! היא היתה הדובה (כלשון חז"ל)... היא זו שניסתה להחטיא אותו... ואילו הוא??? הוא אדרבה ואדרבה... בהתמודדות הזו הוא רק התגלה יותר ויותר באצילות רוחו ובגבורת נפשו שצלח את הניסיון הזה... אז אותו דבר כל אחד ואחד מאיתנו... זה שיש לך כאלו ניסיונות... וזה שיש לך התמודדות בנושאים אלו... זה לא מביש בכלל... אין פה סיבה להתבייש... כי זה לא אתה!! זה היצר הרע שלך!!! הוא זה שמקשקש בך... וכל מה שנדרש ממך זה רק למאן!!! לא להיות הפראייער שלו... יש בחורים שלא מעיזים להתייעץ... מתביישים מאוד מאוד לגשת לעזרה בנושאים אלו... ולמה?? כי איך הרב יסתכל עליי?? שיש לי כאלו התמודדות... כאלו ניסיונות?? בן עליה יקר: אתה טועה!!! כי שוב... כמו שאתה לא מסתכל על יוסף בעין שלילית... כי אתה מבין מצוין שזה לא היה הוא... אלא מישהו אחר... ככה גם פה... אתה עצמך יוסף הצדיק! אתה עצמך בחור בן עליה... רק מה?? יש לך יצר הרע... ש-לו אין גבולות... הוא חסר כל מכונדות... והוא מזמין לך כל מיני ניסיונות... כשאתה מגיע לבקש עזרה... אל תגש נבוך ותאמר יש לי בעיה... יש לי ניסיונות... לא!!! תבא בתלונה... יש פה מישהו שמתנכל אלי... רוצה להרוג אותי... הוא רוצה להרוס לי את החיים... זה מישהו אחר!

וימאן!!! אני ממאן לתת לו את התענוג הזה... אני לא רוצה למכור לו את עצמי... ככה לגשת.

יש כאן עוד נקודה מאוד חשובה שצריך לדעת אותה: כשיוסף הצדיק ממאן לחטא... יש לו דרשה שלימה... הוא מנמק את עצמו למה לא... הוא מסביר באריכות למה הוא לא יכול לחטא... ורק בסוף!!! במשפט האחרון!!! אז הוא מסיים ואומר: ואיך אעשה הרעה הזאת וחטאתי לאלוקים... שים לב: הנימוק של בין אדם למקום נאמר אחרון!!! אתה יודע למה?? כי אנחנו משום מה חושבים שלהיות קדוש זה... זה... זה סוג של קדושה כזו... להיות צדיק זה סוג של צמצודיק כזה... אני בישיבה הייתי נקרא ה"צדיק"... ואל תדאג... לא נכשלת אף פעם בגאוה... הייתי רק נעלב מה"כינוי" הזה... כן... בימינו יש הרבה כאלו שכשהם אומרים על בחור שהוא צדיק... הוא מתכוונים שהוא סוג של "תיש"..."יש לנו צדיק לצדיק יש זקן..." ככה זה היום!!! צדיק מצטייר אצלנו כסוג של פראייער ששומר על העניינים כי הוא תמים... ואין לו מושגים בענייני העולם הזה... ולכן אין לו בעיה לשמור על העניינים כי בלאו הכי אין לו מה להפסיד... אז בשביל זה!!! (הוזכר כאן בגיליון זה כמה וכמה פעמים-) בדיוק בשביל זה!! הסמל והדוגמה שלנו לצדיק יסוד עולם זה יוסף הצדיק... שהוא האחרון שאתה יכול להגיד עליו שהוא היה תמים... הוא היה יפה תואר ויפה מראה... מוצלח בקנה מידה... דיפלומט מספר אחד שמסתדר עם כל אחד- מי שזה יהיה... מספר אחד בכלכלה העולמית... חכם ונבון... יודע שבעים שפות... משנה למלך... (חוץ מזה שהוא גם היה "אברך") בקיצור: האחרון שאתה יכול לחשוך בו שהוא היה תמים... (והוא!!! בדיוק הוא): הוא הסמל והדוגמה לצדיק יסוד עולם!!! שלא חטא!!! יוסף הצדיק מלמד אותנו שלא לחטא זה לא רק עניין של צדקות... זה גם עניין של מוצלחות... אדם מוצלח לא חוטא!!! כי לחטוא בנושאים אלו... הרבה לפני שאתה חוטא לאלוקים... אתה חוטא לעצמך... אתה דופק לעצמך את החיים... בן אדם שנופל בנושאים אלו זה בן אדם שלא שולט על עצמו... ובן אדם שלא שולט על עצמו זה מתכוון לבן אדם לא מוצלח שאף פעם לא יהיה עקבי ותמיד ידפוק לעצמו את החיים...

וזה בדיוק מה שטען יוסף לאשת פוטיפר: מצטער מאוד... אני בן אדם מוצלח... אני אדם ששולט על עצמו!!! ולכן אני לא חוטא... יוסף לא חוטא כי הוא בן אדם מוצלח!!! יוסף לא משאיר הכל ליראת שמים... יוסף לא מחכה רק לספרי מוסר שיהם ישכנעו אותו לא לעשות עבירות... ליוסף יש עוד מה להפסיד הרבה לפני שהיה שמים... ומאוד חשוב שנדע את זה!!! כי יש כלל במוסר: להקטין את הניסיון... אין שום עניין לקום בבוקר ולהיתלש מהמיטה רק בגלל קריאת שמע... צריך לקום בבוקר כי אני בן אדם... ואחרי שאני בן אדם אז צריך לקרא ק"ש בשעה שבני אדם קמים... אין שום עניין לחפש מקור בשו"ע מנין שאסור לחטט בפחים... אין עניין למצא לזה מקור מדין "והיה מחניך קדוש"...!!! אני לא מחטט בפחים כי אני בן אדם ולא חתול... וזה... זה מספיק לי... אם זה לא יעזור... אז נצטרך להגיע גם ל"איך אעשה הרעה הזאת וחטאתי לאלוקים"... אבל כל זמן שהאנושות מחייבת את זה... אין צורך להפיל על התורה את כל מה שהייתי רוצה ואני לא יכול ב"אשמתה"... אז הנה!!! זה מה שיוסף הצדיק מלמד אותנו... למה לא כדאי לעשות עבירות?? אתה שואל למה... עונה יוסף: אני בתור יועץ לענייני הצלחה בחיים אומר לך שזה לא כדאי... מי שעושה עבירות מתחרט על זה... חבל לך... אני יודע מה שאני אומר... אני בן אדם מאוד חכם... מכל העולם מגיעים להתייעץ איתי... כולם עומדים משתוממים מהמוצלחות שלי... ואני אומר לכולם: אתם רוצים לדעת את סוד הצלחה שלי בפרשת מקץ?? בבקשה... תפתחו פרשת וישב ותראו שהקדושה שלי והשליטה על עצמי בנושאים אלו היא סוד הצלחה שלי... אז כמובן... שבשלב מסוים יש שלבים מסוימים שהנימוק הזה לא עובד עליהם... ואז נצמדים לקי... ואז נאלצים להוציא את הכרית אור האחרונה: "ואיך אעשה הרעה הזאת וחטאתי לאלוקים"... אבל את זה צריך לשמור לסוף!!!

בקיצור: תכל'ס: מה אני בא לומר??? בחור יקר... תוציא לעצמך מהראש... לשמור על העניינים... ולשמור על קדושה... ולהזהר מגלישה באינטרנט... זה לא עניין של צדקות!!! זה הרבה לפני כן... זה ביזנס! זה מוצלחות!!! זה שליטה במצב!! זה ההבדל בין בן אדם מוצלח לסמרטוט... יש לך הזדמנות להיות מוצלח וגם להיקרא צדיק יסוד עולם... כדאי לך...

איך לתכנן את סעודת ההודיה בתוך הצרה??

כידוע: מי שעוקב בלימוד דף היומי... לאורך כל הדרך ניתן לראות השגחה פרטית של "פסוק בזמנו..." רק לשבר את האוזן; המילה חנוכה מוזכרת בש"ס מעט מאוד פעמים... (מון הגר"ק שליט"א אמר פעם את מספר הפעמים ואני לא זוכר מה הוא אמר... מה שבטוח... זה מאוד נדיר, כמובן חוץ מהסוגיה הרשמית של חנוכה...) עכ"פ אחת מהפעמים הבודדות שחנוכה מוזכר זה בדיוק בימים אלו, בפרק ב' דמסכת תענית... אבל דווקא לא על זה רצינו לדבר... אני רוצה לדבר על "פסוק בזמנו" קצת יותר משמעות... עכשיו בדף היומי בדיוק הסוגיה הוא הנושא של ימים הכתובים במגילת תענית... כידוע: כמו שיש מסכת שמחות ומסכת סופרים... ככה יש מגילת תענית!!! הרעיון של מגילת תענית היה שכל צרה שהייתה לעם ישראל ונושעו ממנה היו חז"ל קובעים את אותו יום ליום טוב!!! היו ימים טובים שהיו אסורים רק בתענית, והיו ימים טובים עוד יותר מיוחדים שאסורים גם בהספד וגם בתענית... וכך כל תקופה והצרות שלה... כל דור ודור ואלו שעמדו עלינו לכלותנו הרי כשהקב"ה הצילנו מידם היו חז"ל מתקנים עוד יום טוב במגילת תענית... זה בדיוק הסוגיה במסכת תענית, ואני רוצה לגלות לך סוד: שמגילת תענית קשורה בקשר נמרץ לחנוכה!!! ואולי עכשיו זו הזדמנות לדבר על זה... בדיוק כשמצד אחד חנוכה ומצד שני זו הסוגיה בדף היומי... זה ממש נר חנוכה מימין ומזוזה בשמאל... ובכן: מגילת תענית התבטלה!!! (כך למדנו במסכת ר"ה לפני חודש...) ולמה?? בגלל שעם השנים הצטברו שם יותר מידי הרבה חגים... ובעצם למה לא... שיהיו הרבה חגים... אם יש סיבה למה לא... דא עקא!!! שביהמ"ק נחרב ואז משתי סיבות חכמים בטלו את זה... או בשביל שלא להוציא לגוים את העיניים... שיראו שיש לנו יותר מידי הרבה חגים... או שמאז שנחרב ביהמ"ק זה בגדר ערבה כל שמחה...

חוץ משתי ימים טובים!!! חז"ל מדגישים שיש שני ימים טובים שנשאר!!! הלא הם חנוכה ופורים... (האמת שפורים לא כ"כ קשור למגילת תענית כי הוא עדיין בגדר דברי קבלה) עכ"פ חנוכה הוא היום טוב היחיד שנשאר לנו מכל המגילות תענית!!! למה דווקא חנוכה?? לא משנה כעת למה...

מה שבטוח: חנוכה הוא לא בן יחיד... חנוכה הוא לא חג לעצמו... הוא חג שמייצג את כל הרשימה הארוכה של הימים טובים שהיו במגילת תענית שאנחנו כבר לא יכולים לקיים אותם... וחנוכה הוא החג הכללי שמייצג אותם!!! הוא משמש כתחנה מרכזית וחג כולל בשבילים...

כך שמי שנגמרו לו כבר כל הנושאים לדבר בחנוכה... אז הנה... פתחתי לפניך אפיק חדש... מגילת תענית!!! הנה לך המסכת של חנוכה... יותר נכון: הסוגיה השבוע בדף היומי סביב מגילת תענית זה אחת הסוגיות של חנוכה... חנוכה הוא הנצר היחיד של יום טוב עם הגדרים והמאפיינים של מגילת תענית... עכשיו: באמת למה???

מה יש דווקא בחנוכה שהוא היחיד שנבחר לייצג את כל שאר הימים טובים שבמגילת תענית? אז הארכתי בזה כבר לפני שנתיים ובמילה אחת אחזור שוב: אם תפתח מגילת תענית ותראה את אופי הניסים שהיו שם... (אגב: גם בלוח עיתים לבניה זה מופיע יחד עם היארצייטים...) הניסים שם הם יחסית די נקודתיים!! ואם תשים לב: רובם ככולם מתמקדים מול שתי סוגי אויבים עיקריים... מול מלכות יוון... ומול הצדוקים... וכל שר צבא של יוון מקבל תשומת לב אישית משלו... אם היה נקנור אחד רשע שעשה לנו צרות... אז היום שהוא מת זה יום טוב!! וזה לא סתירה שגם היום שאנטיוכוס מת זה יום טוב... כלומר: אין יום טוב אחד כללי שאנחנו שמחים שהתפטרנו מיוון... לא!! יש הפרטה... כל גזירה נקודתית שנושענו ממנה אנחנו מודים עליה בנפרד... אנחנו שמחים שנגאלנו מזה ונגאלנו מזה... אותו דבר עם הצדוקים... הצדוקים זו בעיה אחת גדולה!! אבל זה לא סתירה שאם היה לנו שני ויכוחים איתם... אז כל נצחון נקודתי מקבל יום טוב בפני עצמו!! ועל זה שנצחנו אותם בתמיד, על זה יש יום טוב אחד, ועל התאריך של חג השבועות, היות וזה ויכוח אחר אז יש יום טוב אחר... זה לאורך כל הדרך המאפיין של מגילת תענית...

1... זה באופן הכללי המאפיין של ימי החנוכה!!!

המאפיין של ימי החנוכה זה **הוד!!!** (אגב: לא כמו שהתבלבלתי שבוע שעבר וכתבתי שחנוכה זה נצח... זה ממש טעות גסה... פורים זה נצח, לעומת זאת חנוכה זה הוד... זה לא סתירה שהורט היה נכון... אבל בפרט הנקודתי זה לא...) הוד עניינו הודאה... חנוכה זו לא הודאה אחת... אלא הפרטה של הרבה הודאות... הסיבה שחנוכה זה שמונה ימים ולא יום אחד כמו בפורים... כי ביום הראשון היה נס שהיה שמן... ברוך ה'... איזה שמחה... מה יהיה מחר?? אף אחד לא יודע... אבל מה זה משנה מה יהיה מחר... אנחנו מודים על היום... ואז למחרת קרה עוד פעם נס... אז עוד פעם היה הלל והודאה... רגע... מה אתה כזה מהלל ומשבח ושמח וטוב לב... אתה יודע מה ילד יום... מי אמר שמחר יהיה?? מה התשובה??

נכון... אני באמת לא יודע מה יהיה מחר... אבל אז מה... היום היה נס?? אני שמח על היום... וכך במשך שמונה ימים... כל יום היה נס מחדש ולכן פרנציפ אנחנו אומרים הלל שמונה ימים!!! והגמ' אומרת שזו הסיבה, שהיה נס כל יום מחדש... אתה יודע איך אני קורא את הגמ' הזו? אתה יודע לענ"ד איזה צליל אני שומע בגמ' הזו??

חלק בלתי נפרד מהנס היה שלמרות שלא היה להם שום קצה חוט מה יהיה פה מחר... זה לא הפריע להם להודות על מה שקורה פה היום!

תאר לעצמך שהיה מגיע מישהו וטוען טענה הגיונית... תקשיבו חברה... נכון... אנחנו מאוד מתרגשים שהיום יש לנו שמן טהור להדליק... אבל לפי החשבון יוצא שהשמחה מידי מוקדמת... כי יש לנו עוד שבעה ששה חמשה ימים עד שיגיע שמן טהור... כך שמוקדם לשמוח... גם אחרי שהיה לך שלשום ואתמול נס והיה שמן... מוקדם לעשות מסיבת עיתונאים כי לך תדע... יתכן שהיום בלילה לא יהיה שמן... אז זהו!! שהם לא אמרו את זה...

ולמה הם לא אמרו את זה?? אתה יודע למה לא?? כי... כי... זה הסיפור של חנוכה... בחנוכה לומדים לשמוח על כל שלב... לומדים להודות לה' על כל שלב... גם אם אתה לא יודע מה יהיה מחר...

לא לחינם חנוכה זה חג של חינוך!!! יש כאלו שיודעים לשמוח רק כשהכל מושלם... רק אחרי שסגרו את כל הפינות ואין שום מקום לדאגה... אז זהו שישראל שבאותו דור כנראה שהם התחנכו בדרך הקצת קשה ללמוד להודות לה' על כל שלב... כן!!! היוונים שלטו כאן בארץ ישראל יותר מידי הרבה שנים... ועם ישראל למדו להודות על נצחונות נקודתיים... עם ישראל למדו לשמוח עם עוד יום שעובר והכל בסדר... עם ישראל למדו להודות על גזירת המעונות שנדחתה בכמה חודשים... רגע... אבל מה הלאה... מה יהיה הלאה?? אה... אתה שואל מה יהיה הלאה...

מי ששואל מה יהיה הלאה... זה אומר שהוא חדש כאן...

להוי ידוע לך שבחורי ישיבות כבר חמישים שנה... כל פעם מחדש דוחים את הגיוס!!! זה לא שהם לא מתגייסים... הם רק דוחים את הגיוס בחצי שנה... נו... מה יהיה בעוד חצי שנה?? אז הנה!!!

הדור שלנו מאוד מזכיר את ישראל שבאותו דור... הדור שלנו כאן בארץ ישראל מול מדינת הציונים... מי שעוקב אחרי כל הפרצופים שעמדו עלינו להתנכל ולהעיק לשכינה בעשרות השנים האחרונות... כל ההתנהלות שלנו מולם זה לדעת איך לדחות גזירות בעוד קצת זמן... זה ללמוד לשמוח גם על נצחון חלקי!!! ללמוד לשמוח על מרווח נשימה נוסף...

זה חנוכה!!! חנוכה זה החג המאסף לכל החגיגות החלקיות... כל הנצחונות הנקודתיים... חנוכה זה חג שמחנך אותנו להודות על כל שלב!!! מה יש?? הרי ישועת ה' זה בסה"כ מפגש עם ה'... אז למה לפגוש את ה' פעם אחת אם אפשר לפגוש אותו כמה פעמים...

תסכים איתי שאם היו מוצאים כד שמן לא קטן אלא גדול!! והיו בו כדי להדליק לא יום אחד אלא שמונה ימים... אם זה מה שהיו מוצאים אז היינו פוגשים את ה' רק פעם אחת!!! היה נס אחד...

אז מה איכפת לך שה' הזמין שמונה ניסים?? ה' רצה לחייך אלינו שמונה פעמים... יש לך התנגדות?? ה' רצה שנחזיר לו חיוך שמונה פעמים? יש לך התנגדות?? בשביל שה' יחייך אלינו ואנחנו נחזיר לו חיוך שמונה פעמים... בשביל זה היה צריך שמונה פעמים נס... וכל יום אתה לא יודע מה יהיה מחר... כך הרווחנו שמונה מפגשים עם ה'!!!

אז כמובן שיש לזה מחיר!!! מחיר של חינוך!! ואנחנו לא אוהבים להתחנך... תחשוב שה' רוצה לחייך אלינו שנים עשרה פעמים בשנה... ובשביל זה כל חודש מחדש... אין לנו מושג איך נגמור את החודש... וכך חודש יש ניסים מחדש... כל חודש ה'

ומתבונן כמה חסדי ה' יש בלהיות נשוי... ומי ערב שאני אזכור את זה?? אז אני מחליט שיהיה יום אחד בשנה שנקדיש הודאה לה' בנושא הזה... אם זה יום הנישואין או יום שסגרנו וורט... שביום הזה במקום לעשות חגיגות הרשות... זה יהיה יום טוב בבחינה של מגילת תענית, זה יהיה יום של הודאה לה'... יום של התבוננות כמה חסד ה' יש בדבר הלא מובן מאליו הזה... וכמדומני: שרק מי שבתור רווק עבר מה שעבר והבין והתבונן... רק הוא מסוגל אח"כ להודות לה'. כלומר: צריך את המקדמה של החושך שיהיה סיבת האורה!! אז הנה... יש לנו מה לעשות כעת... עוד לפני שמגיעה הישועה... לשבת בינינו לבין עצמנו ולהחליט מראש איך אנחנו נמשיך לפגוש את ה' ולהודות לו גם אחרי שזה כן יהיה מובן מאליו... הנה לך מגרש עבודה דווקא לשלב שלפני הישועה!!!

שהיו מחבבים את הצרות... כמובן שאף אחד מאיתנו לא מחבב את הצרות... אבל אם כבר ישנה התמודדות... הרי עם ישראל היו נכנסים להרפתקאה... נכנסים להכנות הקדחתניות לקראת הישועה הצפויה ואין אנחנו הולכים לחגוג אותה נכון ולתרגם אותה למפגש עם ה'...

הנה לך כר נרחב של התבוננות בימי החנוכה...

לקחת כל מיני תאריכים בשנה... כל מיני ישועות חלקיות שעברנו בשנה שעברה... ובמקביל!!! לקחת כל מיני נקודות שעדיין לא ראינו בהם ישועה ולמנף אותם ולהפוך אותם להזדמנות של מפגש וחיוך בינינו לבין ה'...

יתן ה' שנזכה בימי החנוכה האלו להתמלא באור של ישועה... נזכה להאיר לה' ולקבל ממנו מלא חופניים אורה...

הזה... הכל כבר מוכן!!! כל העניינים של היום טוב הזה וכל הכוונות והצירופי שמות שלו... הכל כבר נכתב ונתלקט עוד הרבה לפני שהיום טוב הזה נולד בכלל... כן.. ככה זה היה נראה!!

נראה לי שזה חלק מהפשט ב"שהיו מחבבים את הצרות" ורש"י מבאר: "שנגאלין מהן והנס חביב עליהן להזכירו לשבחו של הקב"ה הוא וכותבין ימי הנס לעשותן יום טוב כגון אלן יומין דלא להתענא בהון כו"..." עכ"ל.

אתה מביין?? היום כשעומד עלינו איזה מישהו שמציק לנו בעבודת ה'... אנחנו רואים אותו כמו איזה מטרד שבא לכאן רק בשביל למרר לנו את החיים... ולא נותר לנו אלא לקוות להתפטר ממנו...

ואילו בזמן שהיה מגילת תענית... כמובן שגם אז עם ישראל סבלו מאוד מכל מיני מציקים... אבל זה לא התחיל ונגמר בזה... כי ברגע שמהוה פה התחיל להתפתח לכיוון השלילי!!! מיד החושים של כלל ישראל היו נדרכים... כן... איזה חיוך הקב"ה כעת מזמין מאיתנו... איזה עבויידה נדרשת מאיתנו במצב הזה... ואין לומדים את הסוגיה ומתרגמים אותה לחיזוק בעבודת ה'... כן... זה לא סתם איזה מטרד שנקווה שכמה שיותר מהר נתפטר ממנו... אנחנו הולכים לעשות עליו סופגניות... האמהות כבר היו מחליפות מתכונים בתקווה שאוטוטו זה הולך להיות המאכל המיוחד של היום טוב הזה...

אז כמובן שאם נשאיר את זה אי שם באנטיוכוס ונקנור ושאר ימים טובים שהיו אז... הפסדנו את העיקר!!! אנחנו בעיקר צריכים לתרגם את זה לחיים שלנו... לכל אחד מאיתנו יש התמודדויות בחיים!! וגם לכל אחד מאיתנו יש רגעים מאוד מאושרים בחיים!! ומכאן ואילך זה עניין של בחירה... כמה פעמים אנחנו בוחרים לראות את חסד ה' שאופף אותנו... ובעיקר אין!!! מי שרוצה... יכול להפוך תקופה של התמודדות... לתקופה מעצימה... כן... בדיוק כמו שהיה לכלל ישראל מגילת תענית, ככה רואים אצל רבותינו הראשונים שלכל אחד מהם היה את המגילת תענית הפרטית שלו... את היום טוב שהוא ציין לעצמו...

כל אחד מאיתנו יכול לאמץ את הגישה הזו!! יש כעת התמודדות?? יש כעת ציפיה לישועה?? בא... בא נהפוך ונתרגם את זה למפגש עם ה'!! ה' רוצה להפגיש אותנו איתו!! מה ה' רוצה לראות לנו??

אז ה' רוצה לראות לנו שזה לא מובן מאליו... וכמובן!!! מתי בעיקר ה' רוצה לראות לנו את זה?? כשהוא מובן מאליו!!!

הבנת מה אמרת?? אני אסביר: כשחכייתי פעם לשדוך... ידעתי טוב מאוד שלהיות נשוי זה לא מובן מאליו!!! אבל תודה רבה... להבין את זה בתור רווק מתבגר ומתוסכל... לא זו הייתה המטרה של הרבש"ע... עיקר המטרה היתה ש... שבעזה"ש כשתבא הישועה ואז תהיה נשוי לאורך ימים ושנים... תמיד תזכור שזה לא מובן מאליו... אה... ככה??

אז בשביל אני עכשיו הרווק!!! אני עכשיו לומד ומבין

מחייך מחדש... וכל חודש אנחנו מחזירים לו חיוך מחדש... איזה יופי... רק מה? למה אנחנו לא לגמרי אוהבים את זה?? כי בשביל זה צריך להתחנך!!! להתחנך להודות על כל שלב בחיים... וקצת קשה להתחנך... בינינו... היינו הרבה יותר שמחים אם היה שוכב לנו בבנק סכום כסף גדול... ואז היה לנו שקט... לא צריך לדאוג כל חודש מחדש מה יהיה... אז מה נעשה... לפעמים ה' מזמין חיוכים נוספים... והוא מחנך אותנו להגיד תודה רבה כמה פעמים...

זה המאפיין של מגילת תענית בכלל וחנוכה בפרט!!!

וחנוכה זה החג היחיד שנשאר לייצג את סוג ההודאה היחודית הזו!!!

לדעת ה' על ישועה חלקית... להתחנך להתמקד בכל שלב ולתת לו את השמחת לב שלו... זו הסיבה שחנוכה הוא חג כ"כ נדיב בימים ובהלל... אתה יודע מה זה הלל שמונה ימים ועוד הלל השלם??

ברשותך: עוד נקודת הרגש מעניינת בייחס למגילת תענית...

ברגע שיש כזה מושג כזה שנקרא מגילת תענית... שכל כמה שנים אם יש איזושהי צרה שנושעים ממה אז חכמים מתקנים מגילת תענית... תחשוב איזה שינוי תפיסה זה גרם לכלל ישראל... תחשוב: שאותו רשע מנוקדים מתחיל להילחם בתקציבים של מוסדות התורה או יותר נכון מתערב להם בתכנים... צרה!!! כשכזה דבר קורה היום... זה מאוד כואב לנו...

אבל בזמן בית שני... כשמישהו היה מתחיל להציק לעם ישראל... יהודים כבר היו מתחילים לקרוץ אחד לשני... נני... אנחנו כבר מריחים כאן את היום טוב הבא במגילת תענית... ואז מתחיל להיות נייעס... האם ליברמן שווה יו"ט במגילת תענית או לא... יש טוענים שהוא לא מספיק מאיים על העבודת ה' שלנו בשביל שהיום שהוא יזרק למזבלה יהיה שווה יו"ט במגילת תענית... אבל אלו ששולחים למעונות וראשי המוסדות טוענים שכן... ותכל'ס... ראיתי רשע עריץ ומתערה כאזרח רעון... כולם מתפללים לה' שיציל אותנו ממנו ותוך כדי כל אחד כבר חושב קדימה איזה מהלכים יהיה לר' משה שפירא במחשבה ביום טוב שבעזה"ש בקרוב נזכה לתקן על שנפטרנו ממנו... כל אחד עסוק בלהגדיר מה סוג הצרה שהוא רוצה להמיט עלינו... גם כדי לדעת על מה לחזור בתשובה, וגם בשביל לחדד את הדברים לקראת ה"מחבבים את הצרות"!!!

ואז בסייעתא דשמיא לאחר שנה וחודשיים התפרקה הממשלה סו"ס... (נקווה שלפני כן...) וכעת מיד מתכנסת לשכת הגזית... עומדים למנין ועוד יום טוב למגילת תענית יצא לדרך!!! נניח יום כ"ז ב

לא חולף שבוע ימים וכבר כל השיחות חיזוק וההתוודעויות והמאמרים בעניין עבודתנו ביום

מי היא זו אותה "יונה מצאה בו מנוח" המוכרת לנו אחרי

הטשולנט בסעודת שבת??

אתה מכיר את הפיוט יונה מצאה בו מנוח?? היונה הזו מוכרת לנו מפרשת נח... אבל מה זה קשור לשבת?? איך היונה הזו הגיעה לטשולנט שלנו בסעודת יום השבת?? איפה כתוב שהיונה של נח מצאה מנוח דווקא בשבת?? האם זה רק על דרך המשל בעלמא...?? או שיש בכל זאת איזשהו קשר בין היונה של נח ל"העם אשר נע בצאן תעה יזכור לפקדו ברית ושבועה..."

אז מישוהו גילה שבזוהר חדש יש ביאור מרגש מאד על אותה פרשה שבה שלח נח את היונה מן התיבה... זה לשונו:

אמר רבי פנחס: רצה הקב"ה לנסות את ישראל ושלחם לבבל שנאמר: 'וישלח את היונה מאיתו - זו כנסת ישראל, ראה מה כתיב בה: 'ולא מצאה היונה מנוח לכף רגלה' שמלך בבל הכביד עולה ברעב ובצמא ובהריגת צדיקים הרבה 'ותשב אליו אל התיבה' וחזרה בתשובה וקבלה כתוב כאן: שהפעם הראשונה שנח שלח את התיבה מרמז לפעם הראשונה שהקב"ה שלח את עם ישראל בגלות... 'ולא מצאה היונה מנוח לכף רגלה...' עם ישראל לא עמדו בצרות וביסורים של גלות בבל... הם לא היו רגילים להיות רחוקים מאבא שבשמים... מיד 'ותשב אליו אל התיבה'!!! עם ישראל חזרו בתשובה ומיד: 'וישלח ידו ויקחה וישב אותה אליו אל התיבה... מודה ועוזב ירוחם... מי ששב אל התיבה... מי שרק הסכים לחזור לירושלים מיד הקב"ה פשט את ידו ברחמים וקבלו... ממשיך הזוהר הטאה כנסת ישראל כמתחילה ויוסף להגלותם שנאמר: 'ויסוף שלח את היונה מאתו - בגלות אחרת של יוון...

הפעם השניה שהקב"ה שלח את כנסת ישראל... הכוונה היא לגלות יוון... עם ישראל היו בארץ ישראל... אבל בגלות... תחת גזירות השמד של אנטיכוס... שבת... חודש... מילה... ממשיך הזוהר:

ומרוב צערם ודוחקם מה כתיב ביה??

ותבא אליו היונה לעת ערב!!!

כנסת ישראל חזרה אל אביה... אל התיבה... מתי? לעת ערב!!!

מה זה לעת ערב?? אומר הזוהר: מאי לעת ערב???

שלא היתה מאירה להם שעת הרווחה כמו שהייתה המעשה בראשונה ונהרגו צדיקים ונחשך היום והעריב להם השמש ולא יכלו לקום מפני הדוחק הרב שהיה עליהם... וזהו לעת ערב - שנחשכו הצדיקים המאירים להם כשמש... כלומר: הישועה שהייתה בזמן החשמונאים גבתה קרבנות... בגוף ובעיקר בנפש... היו בכלל ישראל הרבה מתיוונים... והרבה הרוגים... היתה ישועה אבל ישועה שהיא בבחינת "לעת ערב"!!! זה כבר דור שפסקה בו נבואה...

אבל!!! כשאותה יונה חזרה באותו ערב... היא לא חזרה לבד!!!

היא חזרה עם בשורה בפיה!!! והנה עלה זית טרף בפיה לולי שהעיר הקדוש ברוך הוא רוח הכהנים שהיו מדליקין נרות בשמן זית אזי אבדה פליטת יהודה מן העולם העלה זית הזה... הוא הנר חנוכה!!! האור וההשגה של חנוכה... עם זה היא חזרה... עם זה היונה חזרה לאבא שבשמים... והזוהר אומר לא פחות ולא יותר... שלולי אותו נר חנוכה... לולי אותה הארה... לא היה סיכוי לעם ישראל!!! ולמה? כי זה כבר לעת ערב... זה כבר ירידת הדורות בתוקפה... כאן צריך הארה מחודשת... ואכן היונה חזרה לעת ערב עם הבשורה של עלה זית!!!

אבל רגע!!! כפי שזכור לנו מהחידו... נח שלח את היונה עוד פעם... גם בפעם השלישית... נל... הפעם השלישית כנגד מי היא?? כנגד איזו גלות?? ממשיך הזוהר ואומר: 'וישלח את היונה בגלות אדום ולא יספה שוב אליו הוא!!!' שעד היום לא חזרה בתשובה ולא העירה רוחה, דאמר רבי פנחס: אלמלי חזרה בתשובה לא נשאה בגלות יום אחד... הזוהר אומר דבר נורא: אבא שבשמים עומד בפתח התיבה ומחכה... מחכה ליונה שתחזור... מחכה לנו... נו... יונתי תמתי... איפה את... תחזרי לתיבה... תשובי אלי...

אבל 'ולא יספה שוב אליו עוד'!!! והזוהר מדייק ומדגיש: אמר רבי פנחס: ולא יספה שוב אליו עוד, לא נאמר: ולא יספ שוב אליה, אלא היא!!! היא לא יספה שוב אליו אבל הוא מזומן ומחכה אימתי תשוב... אבא שבשמים עדיין עומד שם בחלון התיבה ומחכה... ושואל: בני היקר... אייכה... תשוב אלי... הצוער פתוח... כבר אלפיים שנה שהוא עומד שם ומחכה בצוער התיבה... אבל היא איננה... לא יספה שוב אליו... והוא לא מתייאש... הוא עדיין מחכה!!!

אם היונה רק תחזור הבייתה מיד!!! מיד נח ישלח את ידו ויקח אותה אליו אל התיבה. רק שתחזור. ממשיך הזוהר ואומר: אמר רבי אליעזר: כל הגלויות שגלתה כנסת ישראל נתן לה הקב"ה זמן וקץ ונתעוררה תמיד בתשובה וגלות האחרון אין לו קץ וזמן אלא הכל תלוי בתשובה שנה:

'ושבת עד ה' אלוהיך...' אתה שומע?? אין קץ!! אין זמן!! אין תאריך לגאולה!!! הכל תלוי ביונה... שהיא צריכה לשוב אליו... הכל תלוי בנו... אנחנו צריכים לתפוס את עצמנו ולשוב אליו... עכשיו תקשיב טוב טוב: הזוהר ממשיך ומביא דו שיח בין רבי אליעזר לרבי עקיבא... אמר לו רבי עקיבא לרבי אליעזר: אם כן, איך יהיה זה לעורר את כולם כאחד בתשובה?? מי שהוא בסופי השמים ומי שהוא בסופי הארץ איך יתחברו כאחד לעשות תשובה?? רבי עקיבא היה מאד מוטורד: במתן תורה נדרש מכל כל כל כלל ישראל לענות נעשה ונשמע!!! ואכן כולם באו למדבר סיני כאיש אחד בלב אחד ואז כולם קראו באחדות "ויענו כל העם יחדיו" כולם ללא יוצא מן הכלל אמרו נעשה ונשמע... כך היה אז!!! כשעם ישראל היו כאיש אחד בלב אחד... אבל כיום?? איך ואבוי... כשיש כ"כ הרבה פירוד... מחלוקת... וחוסר אחדות משוועת בכלל ישראל... איך כולם יתחברו יחד לעשות תשובה?? במצב שכזה איזה סיכוי בכלל יש שייגיע אי פעם משיח...?? השאלה הזו מפריעה גם לך...?? אוהו... איך?? איך באמת כלל ישראל יכולים לחזור ביחד בתשובה בו בזמן שאנחנו כ"כ קרועים ומשוסעים?? אמר לו רבי אליעזר: חיין!!! שאם יחזרו בתשובה ראשי בית הכנסת או בית כנסת אחד!!! בזכותם תתכנס כל הגלות שהקדוש ברוך הוא מסתכל תמיד מתי יחזרו ויעשה להם טוב שנאמר: ולכן יחכה ה' לחנכם, מחכה תמיד אימתי יחזרו בתשובה... אומר רבי אליעזר: לא!!! לא צריך לחכות לכלל ישראל!!! מספיק בית כנסת אחד!!! ישיבה אחת!!! שיעור אחד!!! מספיק חבורה אחת שתתגבש ברצינות ותחליט ש... שחוזרים הבייתה... חוזרים לתיבה... חוזרים לאבינו שבשמים... **בזכותם תתכנס כל הגלות!!!** נכון שזה נשמע קצת מוגזם?? מה... למה?? למה שהקב"ה יושיע את כלל ישראל בגלל איזה קבוצה קטנה של כמה בחורים או אברכים שהחליטו לתפוס חיזוק ולחזור לאבינו שבשמים?? כן... רבי אליעזר הרגיש בשאלה זו... ובשביל זה הוא המשיך בדבריו... "שהקב"ה מסתכל תמיד מתי יחזרו ויעשה להם טוב..." כביכול: במילים אחרות: הקב"ה לא צריך שנשכנע אותו לעשות לנו טוב!!! ממש לא!!! הוא כבר אלפיים שנה רוצה לעשות לנו טוב!!! רוצה ורוצה ומאד מאד רוצה!!! הוא עומד ומחכה שם בפתח התיבה... רק מה?? הבעיה היא שאנחנו פשוט צריכים לספק לו סיבה!!! לכן מספיק אפילו סיבה קטנה... אפילו ציבור ממש קטן... שכביכול יספק נימוק ואמתלה למה לגאול אותנו... ומיד הקב"ה מגיע וגואל אותנו... אז למה אנחנו מחכים...

רבי אליעזר מגלה לנו פה תגלית חד משמעית:

שהגאולה לא תגיע מכלל ישראל!!! בפירוש לא!!! אדרבה... מגלה לנו רבי עקיבא (בשאלתו... עיין לעיל) שיתכן שבין כלל ישראל לא תהיה הבנה והדדיות... ולא יהיה שום סיכוי לחבר ביניהם ושיעשו כולם אגודה אחת לקרב את הגאולה...

ובכל זאת!!! בכל זאת הגאולה בא תבא... **ממי??** מאותו בית כנסת **אחד!!!** מאותה חבורה **אחת!!!** קטנה ומצומצמת שיתפסו את עצמם לידיים ויחזרו בתשובה ובזכותם הקב"ה יושיע את כל כלל ישראל!!! אתה שומע?? **חידוש עצום חידש פה רבי אליעזר:** עזוב... בא נפסיק לחנך את כל העולם... בא נפסיק לדאוג לכל היהדות החרדית שילכו בדרך הישר לפי הדעת תורה הנכונה... עזוב את זה... בא נתכנס לתוך **בית כנסת אחד** שלנו ונתאחד יחד עם החבורה המצומצמת שלנו כאיש אחד בלב אחד... ונחליט ונפנים ונאמין שאנחנו לבדנו יכולים להביא את הגאולה השלימה!!! זה לא אני אומר... זה זוהר הקדוש מפורש!!! זה רבי אליעזר הגדול שעונה תשובה לרבי עקיבא... זה אותו ר"א ואותו ר"ע שמוכרים לנו מהגמ' שלנו...

תתרכז בעצמך... תתרכז בטובת חבריך... תתפוס את עצמך יחד עם חבר שלך... מהשיעור שלך... ותרימו יחד את השיעור... תחליטו שאנחנו בני שיעור א' (או ב' וג') מיישבת... בעיד... אנחנו לבדנו מוכנים לקחת על עצמנו את התפקיד להיות אותו **"בית כנסת אחד"** שדיבר עליו רבי אליעזר שאנחנו לבדנו!!! מחכה שאנחנו!!! יכולים להביא את הגאולה!!! כלל ישראל כולו מחכה לנו... מחכה לישועת ה' שתלויה בנו... רק בנו...